

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3311/04
16.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu, broj: 463-02-00118/2003-07 od 16.06.2004. godine, uz učešće zainteresovanih lica BB i VV, u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 16.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem poništen je zaključak Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Savski venac broj: 46-87/2001-IV-01 od 27. 03. 2003. godine, kojim zaključkom je prekinut postupak pokrenut po predlogu BB i VV, za ponavljanje postupka okončanog pravnosnažnim rešenjem Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Savski venac broj: 46-87/2001 od 25. 10. 2002. godine, do pravnosnažnog okončanja sudskog spora koji se vodi kod Drugog opštinskog suda u Beogradu pod brojem P-6804/02.

Tužilja tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa ukazujući da u konkretnom slučaju zainteresovana lica M BB i VV nemaju status stranke u postupku u smislu odredbe člana 39. Zakona o opštem upravnom postupku, niti su učinila verovatnim okolnosti na kojima zasnivaju predlog za ponavljanje postupka u smislu odredbe člana 244. istog Zakona, kao i da se zaštita prava, za koje tvrde da im je povređeno u postupku ne može tražiti u upravnom postupku, u smislu odredbe člana 1. u vezi člana 257. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Predložila je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje preinači.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostaje pri razlozima iz osporenog rešenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tuženi organ rešavajući po žalbi BB i VV, izjavljenoj protiv zaključka prvostepenog organa - Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Savski Venac broj: 46-87/2001-IV-01 od 27. 03. 2003. godine, osporenim rešenjem poništio ožalbeni zaključak, nalazeći da je prvostepeni organ doneo ožalbeni zaključak uz bitnu povredu pravila postupka. Ovo sa razloga, što se u konkretnom slučaju, postupak pokrenut pred Drugim opštinskim sudom u Beogradu, radi utvrđivanja činjenice da pravne radnje koje su preduzeli tužilja i njen suprug GG, a koje su GG dovele u insolventno stanje, prema poveriocima BB i VV, nemaju nikakvog pravnog dejstva, ne može smatrati prethodnim pitanjem u smislu odredbe člana 134. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, kojom je propisano, da ako organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rešenja ne može rešiti sama upravna stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu celinu za čije je rešenje nadležan sud ili drugi organ (prethodno pitanje), on može, pod uslovima iz ovog Zakona, sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne reši.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, postupio tuženi organ, kada je rešavajući po žalbi poništio zaključak prvostepenog organa, kojim je prekinut postupak pokrenut po predlogu zainteresovanih lica za ponavljanje postupka okončanog pravnosnažnim rešenjem prvostepenog organa od 25. 10. 2002. godine, ali ne iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rešenja, već iz razloga što prvostepeni organ u postupku kod odlučivanja po predlogu za ponavljanje postupka iz člana 239. navedenog Zakona o opštem upravnom postupku nije prethodno cenio, da li su ispunjeni osnovni formalno-procesni uslovi da bi predlog za ponavljanje postupka mogao biti razmatran, u smislu odredbe člana 246. stav 1. navedenog Zakona, kojima je propisano, da kad organ koji je nadležan za rešavanje o predlogu za ponavljanje postupka primi predlog, dužan je da ispita da li je predlog blagovremen, da li ga je podnelo ovlašćeno lice i da li je okolnost na kojoj se predlog zasniva učinjena verovatnom.

Smatrajući da navodima tužbe nije dovedena u sumnju zakonitost osporenog rešenja i da ovo rešenje nije doneto na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 16. 03. 2006. godine, U. 3311/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž